

כל הבשר פרק שמיני חולין

1

מליח אינו כרוחה. והוא דמיא (למן דף ק"ג). דמיא מליח ומאיר
מכל אסור היינו דגנים ודפי קרמייהו: **אמר** אבי
האי התירא בלע ט'. לא ר"ל מטוס דהו טמן טעם בר טמן
מטוס כמו דגים שטלו בקערה ודחי' (למעשה דחסיב ליה חר טעמא)

שפיד כבדא עילוי בשרא אמר כמה יודר האי
מרבנן אימר דאמר רבנן דיעבר לכתחלה
מי אמר ואי איבא בי דוני בשרא עילוי
כבדא נמי אסור ומ"ש דמיא דבשרא דמא
דבשרא שכן דמא דכבדא קפי אמר רב
נחמן אמר שמואל (ט) "סכין ששחטם בה אסור
לחרוך בה רוחח *צונן אמרי לה (ה) 'בעיא
הרחה ואמרי לה לא בעיא הרחה אמר רב
יהודה אמר שמואל 'קערה שזלח בה בשר
אסור לאכול בה רוחח ושמואל למעמיה
*דאמר שמואל מליח דרי הוא כרוחה וכבוש
דרי הוא כמבושל כי אתא רבין א"ר יוחנן
מליח אינו כרוחה וכבוש אינו כמבושל
אמר אביי הא דרבין ליחא דהודא פינכא
דהוה בי ר' אמי דמלח ביה בשרא וחבריה
מבדי רבי אמי תלמיד דר' יוחנן הוה מאי
טעמא חבריה לאו משום דשמיעא ליה
מינה דר' יוחנן דאמר מליח דרי הוא כרוחה
*יתיב רב כהנא ארוה דרב יהודה קמיה
דרב הונא ויתיב וקאמר קערה שזלח בה
בשר אסור לאכול בה רוחח וצנן שחתכו
בסכין מותר לאכול בכוחה מאי טעמא
אמר אביי האי היתרא בלע והאי איסורא
בלע א"ל רבא כי בלע היתרא מאי הוי סוף
סוף האי היתרא דאתי לדיי איסורא הוא
דאיסורא קאביל אלא אמר רבא האי אפשר
למטעמיה והאי לא אפשר למטעמיה א"ל
רב פפא לרבא וליטעמיה קפילא ארמאה
מי לא *תנן *קדרה שבישל בה בשר לא
יבשל בה חלב ואם בשל בנותן מעם בשל
בה תרומה לא יבשל בה חולין ואם בשל
בנותן מעם ואמרין *בישלמא תרומה מעים
לה כהן אלא בשר בחלב מאן מעים דה
*ואמר לן ליטעמיה קפילא ה"ז ליטעמיה
קפילא ה"ז כי קאמינא דליכא איחמר בקערה
רב אמר אסור לאכול בכוחה ומתירא רב אמר
אסור נותן מעם הוא ושמואל אמר מותר נותן מעם בר נ"ש הוא והא דרב *לאו
בפירוש איחמר אלא מכללא איחמר דב אקלע לבי רב שמי בר חייא בר
בריה חש בעיניו עבדו ליה שיפא בצעא בתר הכי רמו ליה בשולא בנוה
מעים ליה מעמא דשיפא אמר יתיב מעמא כולי האי ולא היא שאני דהם
דנפיש מדדה מפי רבי אלעזר הוה קאים קמיה דמר שמואל אייתו לקמיה
דגים שעלו בקערה וקא אביל בכוחה יתיב ליה ולא אביל א"ל *לרבך יחיבי
ליה ואביל ואת לא אבלת אתא לקמיה דרב א"ל הדר ביה מר משמעתיה א"ל
*הם ליה לזרעיה דאבא בר אבא דליסיפי לי מירי (ט) ולא סבירא לי רב הונא
דב חייא בר אשי הוה יתיב חד בהאי ניסא דמברא דמורא חד בהאי גיסא
דמברא למר אייתו ליה דגים שעלו בקערה ואביל בכוחה למר אייתו ליה
תאנים וענבים בתוך הסעודה ואביל ולא בריך מר א"ל לחבריה *יתמא
עבד רבך הכי ומר א"ל לחבריה יתמא עבד רבך הכי מר א"ל לחבריה
אנא כשמואל סבירא לי ומר א"ל לחבריה אנא כר' חייא סבירא לי *דתי
ר' חייא יפת פוטרת כל מיני מאכל *ויין פוטרת כל מיני משקין אמר
חזקיה משום אביי הלכתא דגים שעלו בקערה מותר לאכול בכוחה
*צנן שחתכו בסכין שחתך בה בשר אסור לאכול בכוחה וה"מ צנן

מ"י מרס"ס
ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

ע"א ב מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י

בטלמח: ולא ס"ל. דגני סממנים נפיש מורייהו מריס הם מחר: קאים קמיה. משמע לפניו כטעודה: לרבך. רב שלמד ממש שאסור:
ככל בר אבא. אבא דמיא מליח הוא ומסיד גדול היה: דליפסי לי מירי דלא סבירא לי. לא היו דברים מעולם: כהן יושב דמכר דסורא. שיהי
הכנה משפיקן: מלגים וענבים. לא אלו לליפתן וקיימא לן (ברכות דף מ"א): אביר קערה שזלח בה בשר אסור לאכול בכוחה רמא דסורא
סעודה טעוין ברכה בין לפנים וכן לאמריהם אמילו הכיחן בחוך הסעודה דכין דליין ליפתן חין הפח פוטרין: יתמא. בלא דעת:

והישראל כל הזמן ולא יוכל דם אבל דמא דכבדא קפי ומתערב בהי שומן ואסור: אמר ליה ר' יוחנן: זונן אמר לה כפי חרחה: הסכין: אסור לאכול בה רוחח. למעשה
דמחמת: וזוהי כולל דגים בקערה: שמואל למעמיה דאמר מליח דרי הוא כרוחה. מליח מליח מליח בליעל הקערה דהו: כבוש דרי הוא כמבושל לענין שריי טבבא ואם עובר כוכבים כבוש שולח כולל
מבטלן: וצנן שחתכו בסכין שחתך בה בשר אסור לאכול בכוחה. מ"מ (אמר אביי ותי היתרא על סא): אביר קערה שזלח בה בשר אסור לאכול בכוחה רמא דסורא רמא דסורא
שכן ולא מתערב בהי שומן אלא שכן לחות קצוות

רבינו עובדין
אמר ליה ר' יוחנן
ואי איבא בי דוני
ששששששששששששש
לכל בו השומן אסור
משום דמא דכבדא:
וה"מ דמא דכבדא,
כלומר שמשתיק כלי
חות הבשר לקבל בו
את השומן, דמא דכבדא
שכן ולא מתערב בהי
שומן אלא שכן לחות

אמר ליה ר' יוחנן
ואי איבא בי דוני
ששששששששששששש
לכל בו השומן אסור
משום דמא דכבדא:
וה"מ דמא דכבדא,
כלומר שמשתיק כלי
חות הבשר לקבל בו
את השומן, דמא דכבדא
שכן ולא מתערב בהי
שומן אלא שכן לחות

מכח שמועה זו אתה למד על ביצים שנתבשלו בקדרה של בשר אפי' בלא קליפה או שנתטגנו באלפס של בשר שאם כבר הודחה או נתקנחה הקדרה או האלפס שמותר לאכלם בתבשיל של חלב או לערבם עם גבינה ביחד אחר שלא היה עכשיו בכשול או טגון זה בשר אלא טעם בשר מצד הבליעה וכן הירקות שנתבשלו בלא בשר בקדרה של בשר והודחה הקדרה שמותר לאכול עם אותו תבשיל גבנה וכן אם הדבר בהפך וכן ירקות אלו או ביצים אלו נאכלין בקערות חולבות וכן הדבר בהפך ואפי' היו הקדרות בנות יומן.

יש חוככים להקל בנותן טעם בר נותן טעם אף בשאר איסורין ממה שאמרו בטעמו של רב שהיה אוסר דאייתי ליה שיפא ר"ל משיחה של סמים ועבדוה בצעא ר"ל בקערה וחורוה ר"ל שאחר כן רחצו הקערה ונתנו טעם בקערה ורמו ליה בשולא בגווה והרגיש בטעם הסמים ואמר יהיב טעמא כלי האי כלומר שזה טעם גמור הוא ואמרו על זה ולא היא התם משום דנפיש מרריה הוא כלומר הא בדברים אחרים אינו קרוי טעם אלמא שאינו טעם כלל אף בכל האיסורין ואין זה כלום שאם כן היה להם לומר נותן טעם בר נותן טעם רב אמר אסור ושמואל אמר מותר ולמה פרשו דגים שעלו בקערה אלא שבזו מפני שעדין הוא היתר בשניה הוצרכו להזכירה הא בשאר איסורין אין אחר הטעם כלום:

תאנים וענבים הבאים בתוך הסעודה על איזה צד הם טעונים ברכה ועל איזה צד נפטרו וכן על איזה צד פת פוטרת כל מיני מאכל ויין פוטר כל מיני משקה דברים ארוכים הם וכבר ביארנום ביאור מרווח במסכת ברכות: